

Vse to je, kakor da bi bil dopisnik pisal o slovenskem našem národu, ki se ni dal premotiti po prav peklenških zvijačah, ki so jih izmišljevali nasprotniki naši. Prečastita duhovščina je narodu našemu tudi v tej važni dôbi bila vérna svetnica, prava mati, ki je podučevala narod, naj ostane zvest svojemu spoznanju, svoji vesti, in naj se ne dá prekaniti po krivih prerokih. In národ slovenski in duhovščina slovenska bila sta skala, na kateri se je glavo razbila marsiktera tica, ki je priletela iz mesta na deželo, da bi ondi gnjezd naredila za pošast svojo.

Očitno je toraj, kakor na slovanskem Moravskem in Českem, da tudi na slovenskem Kranjskem duhovščino in narod véže trdno vzajemno zaupanje, in to že tudi zatega del, ker oba sta iz iste kmetiške korenine.

„Tej veseli dogodbi — piše „Volksfr.“ dalje — pa nasproti stoji žalostna prikazen, in to je ta, da se je judovstvo zedinilo z nemškimi liberalci, ki si imé „ustavoljubov (!)“ prilastujejo. Judje so namreč raznašali tiste psovne brošure, ki so podkopavale zaupanje v konservativne naše možé; prav judovski glasovi so bili tisti, ki so zmago naklonili radikalnim kandidatom. Ne motimo se, ako pravimo, da je pri teh volitvah za deželni zbor boj bil tudi med krščanstvom in nikavnim (alles nivellirenden) liberalizmom, ktereja judje pospešujejo. Kako daleč so judje segali, kaže nam naslednja dogodka. V neki lekarnici v Brnu je nek jud pravil, kako resno je pražki cesarski namestnik baron Kellersperg očital pražkemu kardinalu da drži z národno stranko. Bil je pri tem pogovoru pričujoč mestnjan národne (konservativne) stranke, in ta je judu na pete stopil, rekoč: „To očitane, ako je res, pač ni imelo nobenega vspeha! In na to je jud začel psovati kardinala pražkega tako, da mu je lekar-nikar pokazal vrata. Iz te dogodka se lahko sklepa, kako daleč je že segla predrznost tako imenovanih nemških liberalcev. Pač žalosten sad!“

Na slovenski zemlji takih brošur, ktere napadajo in grdijo častito našo duhovščino, sicer niso raznašali judje; trošene so pa vendar bile med svet; trosili so jih tisti, ki svoj liberalizem srkajo iz judovskih časnikov; razpošiljale so jih pa nekatere kantonske gosposke, in raznašali so jih tako imenovani „rihtni hlapci.“ Ne bili bi kaj tacega verjeli, ko bi nam ne bili volilci sami brošuro „Kranjci pazite!“ pokazali, ki so jo dobili od teh hlapcev; en župan nam je celó poslal cel snopič teh brošur, naj jih damo „centralni kompanii“ nazaj, da jih porabi na mestu, kjer omikan človek — papirja potrebuje.

Nove volitve na Kranjskem.

O novih volitvah za deželni zbor na Kranjskem piše štajarsk domoljub v „Slovenu“ tako-le:

„Nove volitve na Kranjskem so dokončane! Bila je huda bitva. Nepokvarjeno ljudstvo je ostalo zvesto in dosledno. Velika tolažba za prihodnost! Podučujte učeniki naroda neprenehoma narod svoj tudi dalje naprej v političnih rečéh. Zapopadlo bode naše ljudstvo skoraj, kdo da ga vodi po pravi poti. Nova „Presse“ se potožuje, da uradniki na Kranjskem nimajo nikakoršnega upliva več na narod. Sami so krivi, da so zaupanje zgubili. Prišli bodo časi, v kterih se bodo ločevale pleve od pšenice! Kranjsko ljudstvo še ima obilno moralnega čuta; v tem ste ga razdražili s hlapčevskim svojim delovanjem pri zadnjih in predzadnjih volitvah, zato vam ne zaupa. Vladi ste storili slabo službo, sebi pa nakopali nadloge velike! Kdor z národom gré, ta je njegov prijatelj in vživa njegovo zaupanje; kdor pa služi nasprotnikom ná-

roda, ostane brez ljubezni. Ne mislite, da je naše ljudstvo neumno in nima nikakoršnega zaumena o političnih zadevah. To ni res! Misli vam umniše, nego marsikteri državnik. Kdor mu sega v prepričanje njegovo in ga hoče strahovati, ta se je prerajtal. Ako kdo, tako narod ljubi svobodnost v svojih odločbah. V tem oziru ga ne bodo knjižure spreobrile, posebno takošne ne, ktere so tako butasto pisane, ko ona: „Kranjci pazite.“ Govoril sem z mnogimi prostimi kmeti, kteri so na tanko prebrali to knjižico, in kaj mislite, kako se je glasila njihova sodba? Rekli so: „Ptica se pozná po perji in petji — ta ptič pa je ponočni čuk!“ Tudi drugi pomočki niso pomagali. Moralni človek gleda na značaj izvoljenca, in ker je tega našel v svojih poslanicah, volil jih je. Kranjsko ljudstvo ni kaka drhal, ktero bi lahko podkupil z bokalom vina ali z denarjem. Ker je delavno, zato si rajši zasluži denar in ohrani pošteno vest, ko pa da bi se dalo v najem nepoštenim namenom.“

Slovensko slovstvo.

(Poslano.)

S l o v ó. *)

Po stari nemški pesmi poslovenil M. K.

Bodi zdrava materna zemljica!
Skoraj v hladno krilo me zavij —
Pad' z očesa poslednja solzica,
Potok solz prelitih me zakrij!
Vse, po čemur srce hrepenelo,
Že v mladosti cvetja ga beží!
Ne veselja, le britkosti žrelo
Se odprto stavi pred oči.
Oh! življenja sanje bile tak' sladké —
Grem naj, Oče! grem naj v hladni grob zemljé!

Lepo cvetje rože odpirale
So krog mene — vendar ne za mé!
Moje so solze jih zalivale;
Pa le druge trgale roké!
Toljkanj srečnih videti na svéti
Po veselji plavati srénó —
V solzah vedno zakopan živéti,
Čutnim neizrekljivo je britkó!
Oh! življenja sanje bile tak' sladké —
Grem naj, Oče! grem naj v hladni grob zemljé!

Bodi materna zemljica zdrava!
Mi privoli, ko razpala v prah
Mojega telesa bo sestava,
V tvojem naročji da ga krije mah.
Tam, kjer lepša zarja mi napoči,
Mi odpre se vsem pripravljen dom.
Bog v veselja da ji src ne loči —
Tam osrečena ga pila bom.
Oh! življenja sanje bile tak' sladké —
Grem naj, Oče! grem naj v hladni grob zemljé!

Giontini-ova národna knjigarna v Ljubljani.

Te dni nam je v roke prišel imenik knjig, ktere je naš knjigotržec J. Giontini ali založil ali je prodaja. Veselilo nas je, ko smo v tem imeniku brali čez 70 manjših ali večih slovenskih knjig, ki jih je založil g. Giontini. Kdo more tajiti, da si je g. Giontini v tem oziru pridobil velike zasluge za slovensko slovstvo! Ali pa tak mož tudi ne zasluži, da ga podpirajo rodoljubi slovenski z naročili knjig sploh, zlasti šolskih, muzikalnih in drugih stvari, ki jih ima na lepo zbiro v

*) Iz 6. še ne natisnjenega zvezka „Čbelice“. Kdor želi temu zvezku kako pesem vvrstiti, ta je prošén, jo poslati meni, ki bom izdelke z veseljem in veliko hvaležnostjo sprejel. Vseh 5 zvezkov se dobi pri gosp. Giontiniju v Ljubljani zvezek po 30 n. kr. M. Kastelic v Ljubljani.